

[Svend Heiselberg]

Derfor må jeg, som en af dem der i det daglige har med erhvervslivets forhold at gøre, henstille, at socialdemokratiet prøver at koncentrere sig lidt mere om, hvad det er, der rører sig ude i befolkningen. Man bliver ved med at lægge byrder og belastninger på os, og vi må klart sige, at vi simpelt hen ikke kan blive ved med at konkurrere under de forhold, som følger af socialdemokratiets politik.

Dræbye (RV):

På hr. Bolvigs, hr. Stinus' og egne vegne skal jeg kort begrunde vores stemmeafgivning i forbindelse med dette lovforslag. Landbruget som helhed er ligesom de enkelte brugstyper og driftsformer bedre økonomisk stillet efter efterårets samlede økonomiske lovgivning, herunder devalueringen. Det er også tilfældet, når man medtager den midlertidige statsgrundskyld på landbrugsjord, som vi nu behandler. Isoleret betragtet er landbruget dermed i en anden situation end langt de fleste andre grupper i samfundet. Gennem devalueringen af den grønne krone har landbruget fået et økonomisk plus.

Umiddelbart påvirker devalueringen ikke erhvervets konkurrenceevne, da priserne jo er låst fast i de forskellige EF-ordninger. Indirekte kan det naturligvis få positive konsekvenser, hvis gevinsten omsættes til investeringer. Men devalueringens gevinsten kan også give mulighed for øget forbrug. For selv den lavest lønnede arbejder går det i den kommende tid den modsatte vej.

Landbruget må som andre i samfundet være indstillet på at skulle bære sin part af de fælles byrder. Vi er selvfølgelig helt opmærksom på, at som udsigterne for fremtiden i dag ser ud, tyder meget på, at byrderne, om jeg så må sige, vil komme af sig selv, og derfor er statsgrundskylden af landbruget da også blevet opfattet som et spark til én, der ligger ned. Men vi mener ikke, der er beviser for, at forbrugsmulighederne i landbrugserhvervet som helhed er ringere end i store dele af samfundet i øvrigt, og derfor bør også landbruget lægge ryg til den løsning, som vi nu gennemfører. Til gengæld mener vi, at havde regeringen blot brugt en tredjedel af den energi, som er brugt til forhandlinger med LO til forhandlinger med landbrugets organisationer, var der fundet en

bedre løsning på dette end den midlertidige statsgrundskyld. Grundskylden er især et problem, fordi den også rammer nyetablere-de landmænd, som virkelig er i klemme.

Da vi er i en situation, hvor vores stillingtagen ikke har parlamentariske konsekvenser – eller måske snarere har de rette parlamentariske konsekvenser – og da vi ikke mener, at loven er det rette middel, vil vi sammen med vores gruppes flertal undlade at stemme.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Det er ret interessant at registrere, at lige præcis dette lovforslag giver anledning til en generaldebat for tredje gang. Der er ikke kommet meget nyt frem, men vi skal altså på ny igennem hele registeret, og det siger måske noget om de særlige politiske interesser, som visse partier har i denne specielle sag.

Jeg skal ikke gentage mine argumenter, men må konstatere, at det er umuligt at få hr. Ivar Hansen og hr. Hagen Hagensen til at se dette forslag i den sammenhæng, hvori det skal vurderes, og dets relationer til den løsning, der er gennemført med den lovgivning om dyrtidsreguleringen, som folkettinget for lidt siden har vedtaget.

Men jeg vil gerne have lov til at sige, idet jeg i øvrigt skal henholde mig til, hvad landbrugsministeren har sagt, at den økonomiske situation for dansk landbrug forud for det tidspunkt, hvor regeringen fremlagde sin helhedsplan, var ringere end den økonomiske situation, der foreligger for dansk landbrug, efter at regeringen har fremlagt og fået gennemført sin helhedsplan. Det siger måske også lidt, når man skal vurdere de særlige aktiviteter, som er sat i gang på grundlag af dette konkrete lovforslag.

Fru Aase Olesen og hr. Dræbye har kritiseret regeringen for ikke at have ført tilstrækkelige forhandlinger med landbrugets organisationer. Hvad er det, landbrugsorganisationerne har sagt? Jo, for det første har de sagt til regeringen, at de 200 mill. kr., regeringen stillede forslag om skulle anvendes til de dårligst stillede landmænd, ville man ikke forhandle med regeringen om – det var man overhovedet ikke interesseret i – og den konkrete anvisning, regeringen har fået, var at fremsætte lovforslag om ændringer i prisrelationerne, et forslag, som er i åbenbar strid med gældende EF-regler.